

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4702/2021
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Влада Крстић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Бујановцу, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 228/21 од 02.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 228/21 од 02.03.2021. године, другог и трећег става изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу Прр1 56/20 од 05.11.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Бујановцу И 3241/10, исплати на име главног дуга износ од 346.311,60 динара и на име неисплаћених трошкова поступка износ од 20.139,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 29.03.2006. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гжрр 228/21 од 02.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Бујановцу Прр1 56/20 од 05.11.2020. године у делу става првог изреке, којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете настале повредом права на суђење у разумном року исплати износ од 346.311,60 динара на име главног дуга и износ од 20.139,00 динара на име неисплаћених трошкова поступка, све са законском затезном каматом од 29.03.2006. године до 13.08.2010. године, као и за камату на наведене износе почев од 18.07.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, у погледу законске затезне камате, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавеже тужена да тужиоцу на износ неизмиреног главног дуга

и трошкова поступка из става првог изреке првостепене пресуде исплати законску затезну камату почев од 14.08.2010. године до 18.07.2019. године. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 18.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела којим је преиначена првостепена пресуда, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Ставом 2. прописано је да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизијом се побијају одлуке о камати и трошковима поступка, које не чине главни захтев, већ споредна тражења, због чега ревизија тужиоца није дозвољена по члану 403. став 3. ЗПП, а из тог разлога нема места примени става 2. тачка 2. наведеног члана којим је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић